

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/134/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5120202828
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5120202828.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobcov: 1/ JUDr. W. M., nar. XX.X.XXXX, bytom O. XXX/XX, XXX XX R., 2/ Ing. M. M., nar. X.X.XXXX, bytom: O. XXX/XX, XXX XX R., proti žalovaným: 1/ G. G., nar. X.X.XXXX, bytom Z. XXX/XX, XXX XX U. U., právne zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Róbert Mendel s.r.o., so sídlom Sidónie Sakalovej 190, 014 01 Bytča, 2/ Wüstenrot poisťovňa, a.s., so sídlom Karadžičova 17, 825 22 Bratislava 26, IČO: 31 383 408, právne zastúpený: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, o zaplatenie 2.912,70 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného v rade 2/ proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 14C/12/2020-152 zo dňa 29. marca 2022, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. v časti, v ktorej bol žalovaný v rade 2/ zaviazaný zaplatiť žalobcom v rade 1/ a 2/ sumu 2 842,14 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že v rozsahu plnenia žalovanej v rade 1/ zaniká povinnosť žalovaného v rade 2/, p o t v r d z u j e .

II. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. ohľadne úrokov z omeškania a výroku III., oba vo vzťahu k žalovanému v rade 2/, m e n í tak, že konanie v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 3% ročne zo sumy 2 912,70 eur od 12.11.2019 do zaplatenia z a s t a v u j e .

Žalobcom v rade 1/ a 2/ proti žalovanému v rade 2/ p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 60,54%.

III. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. a vo vzťahu k žalovanej v rade 1/ vo výrokoch II. a III. z o s t á v a n e d o t k n u t ý .

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd konanie v časti o zaplatenie sumy 70,56 eur spolu s 5% ročným úrokom z omeškania od 12.11.2019 do zaplatenia a 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.842,14 eur od 12.11.2019 do zaplatenia zastavil. Žalovaných v rade 1/ a 2/ zaviazal zaplatiť žalobcom v rade 1/ a 2/ sumu 2.842,14 eur spolu s 5 % úrokom z omeškania od 12.11.2019 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť plniť druhého zo žalovaných. Žalovaných v rade 1/ a 2/ zaviazal spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcom v rade 1/ a 2/ trovy konania v plnom rozsahu.

2. Vychádzal zo zistenia, že nebolo sporné, že žalovaná 1/ v súvislosti s prevádzkou vozidla Volkswagen Passat, EČV: ZA-151 HC dňa 26.11.2018 spôsobila škodu poškodením rohu bytového domu na F. ulici v R. s. č. XXXX, postavenom na parc. registra „C“ č. 1657/2 nachádzajúci sa v k. ú. a obci R., okres R., zapísanom na LV č. XXXXX. Žalovaná v rade 1/ je poistená u žalovaného v rade

2/ na základe poisťnej zmluvy č. 610/324682-0 pre povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zo dňa 02.01.2017. Z fotodokumentácie záznamu o poškodení 17.12.2018 pri ohliadke poisťovňou nebolo sporné, že došlo k poškodeniu rohu domu o rozmeroch cca 90 x 20 cm poškodením vrchnej farebnej silikátovej omietky, podkladovej omietky, rohovníka a zateplenia polystyrénom. Žalobcovia vykonali opravu poškodenia v rozsahu opravy celého pásu červenej omietky na oboch stenách v celkovej výmere 75 m², a to základná penetrácia podkladu, gletovanie podkladu flexibilným lepidlom JUB armo, penetrácia podkladu zafarbeným penetrákom JUB 2161unigrund, montáž novej fasádnej omietky JUB 2161/baumit 0563, penetrácia nevyspravovanej fasády a maľovanie nevyspravovanej fasády v rozsahu 20 m², pričom účelom vykonania opravy bolo nevyhnutné vykonať montáž lešenia ľahkého pracovného spolu s prenájmom, dovozom a následnou demontážou v rozsahu 92 m² a čistenie budovy za cenu 2.912,40 eur, ktorá výška opravy bola preukázaná faktúrou č. 2019009 z 29.09.2019 dodávateľa Vladimíra Kvasničku, Hrabové 13, IČO: 45 308 292. Pri posudzovaní účelnosti prihliadal na vek stavby, stav pred poškodením a rozsah plynúcej záručnej doby. Porovnaním fotografií musel konštatovať, že sa nejednalo o stav s viditeľnými zásahmi a opravami poznačenú vekom a prirodzeným chátraním či opravami. Naopak, na stavbe, ktorú poškodila žalovaná 1/ neboli zistené žiadne poškodenia a zmeny, a to ani vplyvom času, pričom akékoľvek poškodenia netvrdila ani jedna zo strán. Teda fasáda (omietka) nevykazovala žiadne vady (poškodenia, znečistenia a pod.), zmeny oproti stavu zhotovenia, pričom na stavbu fasády (zateplenia) ako celku technologického zateplenia bola poskytnutá záruka, z ktorej plynutia zostávala doba 7 rokov. Preto je toho názoru, že nie je možné žiadať po vlastníčkovi takejto stavby, aby trpel opravu v tzv. nevyhnutnom rozsahu, teda len prekrytie poškodenia s náterom obdobnej farby, prípadne iného druhu, čo by minimálne malo za následok stratu záruky na funkčnosť zateplenia. Žalovaný 2/ počas konania nepreukázal, že by ním navrhnutá oprava v zmysle ukončenia poisťnej udalosti, na základe čoho uhradil skutočnú škodu vo výške 70,56 eur, ale najmä technologicky vhodná, teda že by bola rovnako trvalá ako ostatná úprava fasády, že po vykonaní opravy nemohlo dôjsť k následnému poškodeniu (postupnému poškodzovaniu) okolitého materiálu, vzniku väd (trhliny, netesnosti), následkom ktorých by vnikala vlhkosť a prípadne bolo inak zamedzené nadmernému pôsobeniu poveternostných vplyvov, po oprave by nedošlo k strate záruky, nedošlo by k oddeľovaniu nových a pôvodných vrstiev a pod. Návrh žalovaného 2/ na vykonanie znaleckého dokazovania na stanovenie primeranej škody zamietol, pretože o výške škody rozhoduje výlučne súd zo skutkových zistení, z vykonaného dokazovania a vyjadrení strán, pričom aj prípadný rozsah (či je potrebné opraviť len výlučne poškodenú časť, či celú ucelenú farebnú časť) je vecou posúdenia nárokov (predkladaných technických riešení), nie výhradne odborného posúdenia, ktoré by malo súvisieť s vedeckými znalosťami. Potrebný rozsah opravy žalobcovia preukázali technologickým postupom a výpoveďou svedka L. G., ako odborníka v danej oblasti, čím bolo preukázané, že pre zachovanie požadovaných vlastností, funkčných ale aj estetických, bolo potrebné realizovať lokálnu opravu poškodeného materiálu, zateplenia, opravu vystuženia rohu (rohovník), naniesenie základnej vrstvy omietkovej zmesi a následne naniesenie krycej farebnej vrstvy, ktorú je potrebné nanášať na celý rozsah opravovanej oblasti. Pri nanášaní základnej vrstvy na existujúcu úpravu bolo z dôvodu dostatočnej priľnavosti nevyhnutné podklad penetrovat', pričom na pôvodnú časť fasády sa nová úprava pripájala cez tzv. pásku, obdobne ako tesné spojenie častí cez ich prekrytia. Teda nezistil, že by bolo možné realizovať opravu v nižšom rozsahu ako realizovali žalobcovia, čo potvrdil aj dodávateľ technológie pre zateplenie a rovnako nezistil, že by vykonaním opravy došlo napr. k zvýšeniu hodnoty stavby, pretože bol len obnovený pôvodný stav, k zlepšeniu vlastností stavby oproti stavu pred poškodením (bol dosiahnutý rovnaký stav pre pokračovanie záruky zateplenia), či zmeny vlastností stavby. Vzhľadom na uvedené mal preukázané poškodenie veci vo vlastníctve žalobcov, vznik škody (kde bol sporný len rozsah škody), zavinenie žalovanej v rade 1/ a príčinnú súvislosť medzi jeho konaním a vznikom škody. Žalovaná v rade 1/ zodpovedá za škodu ako vodička, ktorá škodu spôsobila činnosťou motorového vozidla tým, že vozidlom narazila do rohu budovy a následkom tejto činnosti došlo k poškodeniu rohu stavby, omietky a polystyrénového zateplenia. Žalovaný v rade 2/ ako poisťovňa je podľa § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej aj „PZP“) povinný uhradiť škodu priamo poškodenému, teda v rozsahu preukázaného nároku je rovnako pasívne legitimovanou osobou ako poistená osoba, ktorá škodu zavinila. Základ nároku tak považoval za preukázaný.

3. Pokiaľ ide o úrok z omeškania vo vzťahu k žalovanému v rade 2/ poukázal na to, že nárok na náhradu škody je daný či už okamihom poškodenia alebo vynaložením nákladov na jej odstránenie. Ak je možné uplatniť nárok priamo voči poisťovni, tak poisťovňa je povinná vykonať šetrenie a plniť po ukončení šetrenia, pričom šetrenie musí byť vykonané riadne a včas. Ak poisťovňa ukončí šetrenie tak, že nárok

na poistné plnenie nevznikol, alebo ho určí v nižšom rozsahu ako je jej povinnosť plniť, nemohla si splniť svoju povinnosť podľa § 11 ods. 6 PZP. Poisťovňa nemôže mať výhodnejšie postavenie, ak bezdôvodne odmietne plniť ako keby riadne vykonala šetrenie na zistenie jej povinnosti a za poisteného nahradila škodu. Preto nesplnenie povinnosti podľa § 10 ods. 6 PZP je daný aj vtedy, ak poisťovňa šetrenie nevykonala riadne. To, že súd dospel na základe zhodných skutkových zistení pri stanovení náhrady škody k iným zisteniam pre povinnosť plniť ako poisťovňa, znamená, že poisťovňa nevykonala riadne šetrenie a nesplnila si svoju povinnosť podľa § 11 ods. 6 písm. a/ PZP, a preto podľa § 10 ods. 8 PZP stanovil omeškanie žalovaného s náhradou škody od uplynutia 15 dní po ukončení šetrenia podľa § 10 ods. 6 PZP.

4. Vo vzťahu k späťvzatiu nárokov úrokov z omeškania nad rozsah 5 % a zaplatenia sumy 70,56 eur, konanie podľa § 145 ods. 2 CSP zastavil.

5. O nároku na náhradu trov konania rozhodol s poukazom na ust. § 255 ods. 1, 2 CSP a konštatoval, že žalobcovia mali plný úspech, preto im voči žalovaným priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

6. V zákonom stanovenej lehote proti výrokom II. a III. podal odvolanie žalovaný v rade 2/, keď namietal, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom mu znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhuje napadnutý rozsudok zmeniť tak, že žalobu v napadnutej časti zamietne a prizná mu nárok na náhradu trov konania. Namietal, že súd prvej inštancie zamietol vykonanie ním navrhovaného dôkazu, a to znaleckého dokazovania na stanovenie výšky škody. Na jednej strane zamietol jeho návrh na doplnenie dokazovania a na druhej strane protirečivo mu vyčíta, že nepreukázal nedôvodnosť opravy. Súdu stačilo na ustálenie skutkového stavu iba subjektívne vyjadrenie spoločnosti JUB, ktorá zabezpečovala opravu a výsluch svedka (osoba, ktorá spolupracuje so spoločnosťou JUB), čo však z povahy veci nemožno považovať za riadne, nezávislé a komplexné posúdenie účelnosti opravy, resp. náležité vykonanie dokazovania. Keďže odborné vyjadrenie v danom prípade nerealizovala „nezávislá osoba“, ale spoločnosť (JUB), ktorá sa sama podieľala na oprave bytového domu. Z tohto dôvodu nepovažuje tento dôkazný prostriedok za objektívny, nestranný a presvedčivý. Súd prvej inštancie na prvom pojednávaní v zmysle postupu podľa § 181 ods. 2 CSP konštatoval, že uplatňovaný nárok žalobcov nie je preukázaný a aj napriek tomu žalovaný v rade 2/ preventívne navrhoval vykonať znalecké dokazovanie, to sudca neakceptoval so šikanóznym odôvodnením, že je povinný si ho zabezpečiť sám na svoje náklady. Prvé pojednávanie bolo odročené na neurčito za účelom ďalšieho dokazovania a uložil žalobcom 60 dňovú lehotu na predloženie posudku a zabezpečenie svedka na ďalšie pojednávanie. Na ďalšom pojednávaní súd opätovne nevyhovel návrhu žalovaného v rade 2/ aj v nadväznosti na doplnené dokazovanie výsluchom svedka, keď sa legitímne domáhal nariadenia znaleckého dokazovania, s odôvodnením, že nevie, aký znalec a z akého odboru by mal znalecký posudok vyhotoviť. Následne bez akéhokoľvek prerušenia pojednávania bleskovo a prekvapivo meritórne rozhodol. Súd favorizoval iba návrhy na doplnenie dokazovania zo strany žalobcov, pričom iracionálne a nepresvedčivo nevykonal návrhy žalovaného v rade 2/. Uvedené hraničí nielen s porušením princípu rovnosti sporových strán, princípom kontradiktórnosti konania, ale kolидуje aj so základným právom žalovaného 2/ na súdnu ochranu. Pokiaľ ide o úroky z omeškania poukázal na ust. § 11 ods. 5 písm. a/, § 11 ods. 8 a § 11 ods. 7 PZP a má za to, že eventuálny nárok na úroky z omeškania by mohol žalobcom vzniknúť až vtedy, ak by žalovaný v rade 2/ neplnil poistné plnenie po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody. K predmetnej otázke zaujal stanovisko aj Najvyšší súd SR sp. zn. 1Cdo/212/2017. Preto má za to, že priznaný nárok na úrok z omeškania je v plnom rozsahu nedôvodný.

7. Žalobcovia k odvolaniu žalovaného v rade 2/ uviedli, že predmetný rozsudok vo vzťahu k žalovanej v rade 1/ nadobudol právoplatnosť 21.05.2022 a vykonateľnosť 25.05.2022, z ktorého dôvodu vyzvali žalovanú v rade 1/ o finančné plnenie, a preto záležitosť považujú pre nich za ukončenú. Napriek tomu považujú napadnutý rozsudok za správny, pričom odvolanie neobsahuje žiadne relevantné skutkové a právne argumenty. Žalovaný v rade 2/ vedome a účelovo klame v odvolaní, že odborné vyjadrenie nerealizovala „nezávislá osoba“, ale spoločnosť (JUB), ktorá sama sa podieľala na oprave, pričom dôkazom o tomto klamaní je faktúra za opravu, z ktorej vyplýva, že opravu vykonávala iná osoba. Na prvom pojednávaní navrhovali vykonať odborné vyjadrenie výrobcu a výsluch svedka, čo súd akceptoval.

Na tomto pojednávaní žalovaný 2/ nevzniesol žiadnu požiadavku na akékoľvek znalecké dokazovanie a ani nenavrhol svedkov. Následne predložili podaním z 19.02.2021 súdu písomné odborné vyjadrenie zástupcu výrobcu pre Slovenskú republiku JUB, na čo žalovaný v rade 2/ opätovne nereagoval. Na ďalšom pojednávaní bol vypočutý svedok, ktorý odpovedal na početné otázky žalovaného v rade 2/, z ktorého vyplynulo, že nie je známy technologický postup, ktorým by sa dalo poškodené miesto opraviť tak, aby oprava nebola viditeľná. Žalovaný až po prednesení záverečného vyjadrenia navrhol znalecké dokazovanie a na otázku sudcu, z akého odboru, čo by malo byť predmetom znaleckého dokazovania, sa zástupca žalovaného vôbec nevedel vyjadriť. Žalovaný v rade 2/ mal niekoľko možností takýto dôkaz predložiť súdu a či už navrhnúť ho na pojednávaní 10.12.2020, prípadne po obdržaní odborného vyjadrenia spoločnosti JUB, a.s. a mal dostatočný časový priestor od 10.12.2020, aby si zaobstaral zo svojej strany znalecký posudok, prípadne ďalších svedkov. Za úplne absurdné považujú vyjadrenie žalovaného v rade 2/, že takýto posudok by mal byť dokonca vedeckým posúdením. Opravou poškodeného miesta nedošlo k zhodnoteniu budovy len k uvedeniu do stavu, v akom bola pred opravou. Je preukázateľnou skutočnosťou, že na opravu, ktorou sa budova dostala do pôvodného stavu, vynaložili bankovým prevodom sumu 2.912,70 eur podľa faktúry dodávateľa, čo úplne nezmyselne a v rozpore s odborným vyjadrením zástupcu výrobcu tvrdí žalovaný v rade 2/, že uvedenie do pôvodného stavu sa dalo uskutočniť za 70,56 eur, a to ešte s menej hodnotnými materiálmi ako sú pôvodné, pričom použité množstvá, ktorá použil vo svojom pochybnom výpočte nie sú a ani nikdy neboli na trhu absolútne dostupné.

8. Žalovaná v rade 1/ k odvolaniu žalovaného v rade 2/ uviedla, že celá situácia ju veľmi mrzí, pretože ju zaviniła svojim konaním. Na druhej strane mala uzatvorené povinné zákonné poistenie zodpovednosti za škodu so žalovaným v rade 2/, ktorý je povinný za ňu ako poisteného nahradíť poškodeným uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody. S poukazom na § 15 ods. 1 PZP má za to, že žalobcovia nemuseli žalovať aj ju ako vinníka, nakoľko majú priamy a zákonný nárok na náhradu škody voči poisťovní. Voči rozsudku nepodala odvolanie, nakoľko predpokladala, že tak neurobí ani žalovaný v rade 2/. Podľa zmluvy, ktorú má uzatvorenú so žalovaným v rade 2/ nemôže nárok žalobcov 1/ a 2/ uznať, ale ľudsky to cíti tak, že ich nárok je odôvodnený. Nerozumie konaniu žalovaného v rade 2/, lebo aj z laického pohľadu je jasné, že výška škody spôsobená žalobcom nemôže byť vo výške ako ju ustálil žalovaný v rade 2/. Myslí si, že napadnuté rozhodnutie je správne a zákonné a pevne verí, že žalovaný v rade 2/ škodu zaplatí.

9. Žalovaný v rade 2/ v replike k vyjadreniu žalobcov uviedol, že títo vo vyjadrení na jeho rozsiahlu a vecnú argumentáciu a jednotlivé odvolacie dôvody fakticky nereagovali. Nedôvodnosť uplatňovaného nároku a neunesenie dôkazného bremena na strane žalobcov vyplývala už z prvého pojednávania, na ktorom súd v rámci postupu podľa § 181 CSP naznačil, že nárok žalobcov nie je preukázaný. Už na prvom pojednávaní z opatrnosti výslovne navrhol, aby súd si vyžiadal odborné vyjadrenie v zmysle § 206 CSP. Niet pochyb o tom, že v tomto štádiu konania a na základe doposiaľ zisteného skutkového stavu nemohli byť žalobcovia procesne úspešní. Odborné vyjadrenie žalobcovia predložili do konania 25.02.2021 a v skutočnosti bolo doručené žalovanému v rade 2/ až 08.02.2022, a to už spolu s predvolaním na druhé pojednávanie nariadené 29.03.2022 bez osobitnej výzvy na doplnenie dôkazných prostriedkov. Preto mu nemožno vyčítať, že nenavrhol vykonať ďalšie dokazovanie v čase od 25.02.2021, pričom objektívne nedisponoval odborným vyjadrením. Žalovaný v rade 2/ nezmaril nariadený termín druhého pojednávania a aktívne navrhoval ďalšie dôkazné prostriedky bezodkladne po tom, čo sa kvalifikovane oboznámil s doručeným odborným vyjadrením a ihneď po výsluchu svedka na tomto pojednávaní. Navrhovali znalecké dokazovanie na ustálenie výšky skutočnej škody, kde rozsah a predmet znaleckého dokazovania by špecifikovala právna zástupkyňa po oslovení pracovníkov žalovaného, ak by súd pripustil vykonanie tohto dôkazu. Riadne označil dôkaz vykonaním znaleckého dokazovania a nie je povinnosťou sporovej strany výslovne konkretizovať osobu či odbor znalca. Návrh na vykonanie znaleckého dokazovania súd zamietol bez akéhokoľvek odôvodnenia. Zadávatel', ktorým je súd alebo iný orgán verejnej moci je povinný pred zadaním úkonu znaleckej činnosti zistiť možnosti uskutočnenia úkonu znaleckej činnosti včas, ozrejmiť znalcovi obsah a rozsah znaleckého dokazovania. Výber znalca je vecou súdu. Taktiež nesúhlasí s argumentáciou, že si mal vopred zabezpečiť súkromný znalecký posudok, keďže z ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR je známe, že znalecký posudok vyhotovený mimo konania je v konaní posudzovaný iba ako „listina“ a z hľadiska hodnotenia dôkazov nemá takú „relevanciu“ ako znalecký posudok vypracovaný znalcom, ktorého ustanovil súd priamo v konaní. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/16/2012, 4Cdo/346/2014. Ak by aj odvolací súd považoval súkromný znalecký posudok podľa § 209 CSP a

znalecké dokazovanie podľa § 207 CSP za „rovnocenné“ dôkazné prostriedky (čo sa v praxi nedeje) potom v súlade nielen s princípmi formálnej logiky, ale aj so spomínanými princípmi sporového konania nemožno strane (žalovanému v rade 2/) vyčítať, ak v konaní riadne a včas navrhne vykonanie jedného z týchto „ekvivalentných“ dôkazných prostriedkov. Znalecké dokazovanie podľa § 207 CSP nie je podmienené tým, aby boli v konaní najprv predložené súdu súkromné znalecké posudky. Ak sa teda súd svojvoľne rozhodol zamietnuť riadne podaný návrh žalovaného v rade 2/ na vykonanie znaleckého dokazovania na druhom pojednávaní, bol povinný poskytnúť žalovanému dostatočný časový priestor na to, aby si objektívne mohol zabezpečiť súkromný znalecký posudok, čo sa mu však neumožnilo. Inými slovami súdu stačilo na ustálenie skutkového stavu iba subjektívne vyjadrenie spoločnosti JUB, ktorá zabezpečovala opravu a výsluch svedka, čo však z povahy veci nemožno považovať za riadne, nezávislé a komplexné posúdenie účelnosti opravy, resp. náležité vykonanie dokazovania. Postup súdu sa z pohľadu žalovaného v rade 2/ javí ako extra ordinárny, keď favorizoval iba návrhy na doplnenie dokazovania zo strany žalobcov. Poukázal na nález Ústavného súdu SR IV.ÚS 197/2010, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/107/2019. Zotrval na svojom odvolacom návrhu.

10. Krajský súd v Žiline ako odvolací súd (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnutý rozsudok v intenciách § 379 a § 380 CSP, pričom rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. v časti, v ktorej bol žalovaný v rade 2/ zaviazaný zaplatiť žalobcom sumu 2.842,14 eur s tým, že v rozsahu plnenia žalovanej v rade 1/ zaniká povinnosť žalovaného v rade 2/ podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Vo výroku II. ohľadne úrokov z omeškania a vo výroku III., oba vo vzťahu k žalovanému v rade 2/ zmenil tak, že konanie v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 3 % ročne zo sumy 2.912,70 eur od 12.11.2019 do zaplatenia zastavil. Priznal žalobcom v rade 1/ a 2/ voči žalovanému v rade 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 60,54 %. Výrok I. vo vzťahu k žalovanej v rade 1/ a výrok II. a III. zostávajú nedotknuté.

11. Podľa § 367 ods. 2 CSP, ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

12. Žalovaná v rade 1/ zodpovedá za škodu ako vodička, ktorá škodu spôsobila činnosťou motorového vozidla v zmysle § 427 Občianskeho zákonníka a žalovaný v rade 2/ ako poisťovňa je podľa § 15 ods. 1 PZP povinný uhradiť škodu priamo poškodenému. Žalovaní 1/ a 2/ tak tvoria samostatné spoločenstvo, preto podanie odvolania žalovaným v rade 2/ sa nedotýka výrokov týkajúcich sa žalovanej v rade 1/, ktorá odvolanie proti rozsudku nepodala.

13. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým záverom a prejednávajúcu vec vecne správne posúdil. Nakoľko odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v § 220 ods. 2 CSP, tento náležite odôvodnil, z akého dôvodu žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno ohľadne jej dobromyseľnosti o vydržanie sporného pozemku, odvolací súd konštatuje správnosť týchto dôvodov, v plnom rozsahu sa s ním stotožňuje a v podstatných bodoch naň odkazuje. Na zdôraznenie správnosti odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie poukazuje iba na niektoré ďalšie skutočnosti (§ 387 ods. 2 CSP).

14. Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach vyslovil názor, že nevykonanie navrhovaného dôkazu, ktoré by mohlo mať vplyv na posúdenie skutkového stavu, ktorý z doteraz vykonaných dôkazov nemožno bezpečne ustáliť, možno kvalifikovať ako porušenie práva na spravodlivé súdne konanie v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR (III.ÚS 332/09). K zásadám spravodlivého procesu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd totiž zodpovedá požiadavka, aby súdmi urobené skutkové zistenia a prijaté právne závery boli riadne (dostatočne) a zrozumiteľne (logicky) odôvodnené. V práve na spravodlivý proces je obsiahnutá aj ďalšia ústavná zásada (čl. 47 ods. 3 Ústavy SR a čl. 6 CSP), a to „rovnosť zbraní“ v civilnom konaní,

ktorá všeobecne zahŕňa tiež rovnosť bremien, ktoré sú na strany sporu kladené a ktoré nesmú byť neprimerané (IV.ÚS 468/2018). Z práva na spravodlivý súdny proces vyplýva aj podľa Európskeho súdu pre ľudské práva povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi na vykonanie dôkazov strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (Kraska c. Švajčiarsko z 29.04.1993, II.ÚS 410/06).

15. Z obsahu odvolania žalovaného 2/ vyplýva, že namieta nesprávne vyvedené skutkové závery vyplývajúce z nedostatočne vykonaného dokazovania, nevykonanie ním navrhovaného dôkazy a porušenie princípu rovnosti strán. Odvolací súd poukazuje na to, že dokazovanie je časť civilného konania, v rámci ktorej si súd vytvára poznatky potrebné na rozhodnutie vo veci. Právomoc konať o veci, ktorej sa žaloba týka v sebe obsahuje i právomoc posúdiť, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (I.ÚS 52/03). Súd nie je v civilnom konaní viazaný návrhmi strán na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z navrhovaných dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané je vecou súdu, nie strán sporu.

16. Odvolací súd má za to, že žalovanému v rade 2/ sa v konaní adekvátne nepodarilo rozporovať tvrdenie žalobcov o potrebe opravy škody, uvedením fasády obytného domu do pôvodného stavu v rozsahu ako to vyplýva z predloženej faktúry. Žalobcovia pred podaním žaloby na súd informovali žalovaného 2/ o potrebe opravy poškodenej fasády v celom rozsahu farebného pásu, aby oprava bola vykonaná spôsobom uvedením veci do pôvodného stavu. K žalobe pripojili technologický predpis uvedený v technickom liste 10.02.39 SVK, ako aj email adresovaný žalovanému 2/ dňa 27.5.2019 o potrebe rozsahu opravy poškodenej časti budovy (č.l. 14-16), ktoré dôkazy mu boli doručené spolu so žalobou na vyjadrenie. Pojednávanie zo dňa 10.12.2020 bolo odročené za účelom doplnenia dokazovania, keďže žalobcovia žiadali o poskytnutie lehoty na predloženie odborného vyjadrenia a že na budúcom pojednávaní zabezpečia účasť svedka, ktorého navrhovali v písomnom vyjadrení zo dňa 3.8.2020. Na pojednávanie dňa 29.3.2022 zabezpečili účasť svedka L. G., zástupcu technológie JUB. Žalovaný v rade 2/ na pojednávaní dňa 10.12.2020 nemal žiadne návrhy na dokazovanie, pričom na otázku súdu právny zástupca žalovaného 2/ uviedol, že zatiaľ nenavrhuje znalecké dokazovanie (41:50 minútáž zvukového záznamu). Žalobcovia doručili dňa 25.02.2021 vyjadrenie spoločnosti JUB a.s. k riešeniu opravy fasády bytového domu, ktoré vyjadrenie bolo žalovanému 2/ doručené dňa 8.2.2022 spolu s termínom pojednávania na deň 29.3.2022. Teda žalovaný mal dostatok času pripraviť sa na pojednávanie a oboznámiť sa s predmetným vyjadrením.

17. Napriek vyššie uvedenému žalovaný 2/ navrhoval na pojednávaní dňa 29.3.2022 vykonať znalecké dokazovanie ohľadne výšky škody, ktorý návrh však bližšie nešpecifikoval (znalca z akého odboru, aké otázky má znalec zodpovedať). Žalobcovia výšku nákladov na opravu poškodenej budovy (uviedenie do pôvodného stavu) preukazovali predložením faktúry. Pokiaľ ide o rozsah vykonania opravy fasády budovy, žalovanému 2/ bola známa skutočnosť, že žalobcovia žiadajú opravu fasády vo väčšom rozsahu, aby bol dosiahnutý pôvodný stav, bez evidentného "zaplátania" fasády už pred podaním žaloby na súd, a to z komunikácie so žalobcami, ako aj následne doručením žaloby s prílohami na vyjadrenie, doručením vyjadrenia spoločnosti JUB, a.s., a teda mal dostatok času na predloženie adekvátnych dôkazov na vyvrátenie tvrdení žalobcov, prípadne navrhnuť dôkaz súdu, ktorý by bol konkrétny.

18. Odvolacia námietka, že súdu postačovalo subjektívne vyjadrenie spoločnosti JUB, a.s., ktorá vykonávala opravu a výsluch svedka, ktorý spolupracuje so spoločnosťou JUB je neopodstatnená, nakoľko z predloženej faktúry vyplýva, že opravu vykonal dodávateľ S. G., rozdielny subjekt od spoločnosti JUB, a.s.

19. Žalovaný 2/ v odvolaní namieta porušenie princípu rovnosti sporových strán, keď súd prvej inštancie mal favorizovať iba návrhy na doplnenia dokazovania zo strany žalobcov, bola im poskytnutá 60 dňová lehota na doplnenie dokazovania, hoci súd na prvom pojednávaní v rámci predbežného právneho posúdenia veci sa mal vyjadriť, že žalobcovia svoj nárok nepreukázali, pričom žalovanému 2/ nebola poskytnutá dostatočná lehota na doplnenie dokazovania. Zo zvukového záznamu z pojednávania dňa 10.12.2020 je zrejme, že súd v zmysle § 181 ods. 2 CSP dal predbežné právne posúdenie v tom smere, že sporné medzi stranami je v akom rozsahu sa má vykonať oprava poškodenej fasády, avšak nevysslovil, že žalobcovia nárok nepreukázali (13:01 minútáž zvukového záznamu). Žalobcom bola poskytnutá lehota na doplnenie dokazovania, keď navrhovali konkrétne dôkazy - a to predloženie

odborného vyjadrenia a zabezpečenia účasti svedka, ktorého navrhovali už v písomnom vyjadrení zo dňa 3.8.2020. Žalovaný v rade 2/ na pojednávaní dňa 10.12.2020 nemal žiadne návrhy na doplnenie dokazovania a na pojednávaní dňa 29.3.2022 nenavrhol konkrétny dôkaz, nešpecifikoval znalca z akého odboru by mal podať odborné vyjadrenie. K námietke, že súd vyberá znalca z vhodného odboru, odvolací súd považuje za nutné podotknúť, že tak môže učiť až po tom, ako sporová strana jasne a zrozumiteľne navrhne, čo má byť znaleckým dokazovaním preukazované, k akým odborným otázkam sa má znalec vyjadriť. Bez tejto špecifikácie súd nevie vykonať výber vhodného odboru, do ktorého by odborné posúdenie mohlo spadať. Pokiaľ právny zástupca žalovaného 2/ na pojednávaní 29.3.2022 uviedol, že uvedené by špecifikoval, po tom ako by oslovil zamestnancov žalovaného 2/, odvolací súd má za to, že na uvedené mal žalovaný 2/ dostatok času už od doručenia žaloby na vyjadrenie a následne prípravou na pojednávanie, keď predvolanie spolu s vyjadrením spoločnosti JUB, a.s. mu bolo doručené dňa 8.2.2022 a pojednávanie sa konalo dňa 29.3.2022. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd nestotožňuje s námietkou žalovaného 2/, že súd prvej inštancie v danej veci mal porušiť princíp rovnosti strán.

20. Žalovaný 2/ taktiež nesúhlasí s argumentáciou, že si mal vopred zabezpečiť súkromný znalecký posudok, keďže z ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR je známe, že znalecký posudok vyhotovený mimo konania je v konaní posudzovaný iba ako „listina“. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/16/2012, 4Cdo/346/2014, avšak jedná sa o rozhodnutia, ktoré boli vydané za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, ktorý nepoznal inštitút súkromného znaleckého posudku, ako je to za súčasnej právnej úpravy v zmysle § 209 CSP. Ďalej uviedol, že ak by aj odvolací súd považoval súkromný znalecký posudok podľa § 209 CSP a znalecké dokazovanie podľa § 207 CSP za „rovnocenné“ dôkazné prostriedky, čo sa však v praxi nedeje, avšak nekonkretizoval, v ktorých prípadoch sa to nedialo, preto uvedené nemohlo byť podrobené odvolaciemu prieskumu. Na druhej strane je nutné prisvedčiť žalovanému 2/, že mu nemožno vyčítať, ak v konaní riadne a včas navrhne vykonanie dôkazných prostriedkov, znalecké dokazovanie podľa § 207 CSP nie je podmienené tým, aby boli v konaní najprv predložené súdu súkromné znalecké posudky. Avšak ako už bolo vyššie konštatované, žalovaný 2/ súkromný znalecký posudok nepredložil a návrh na znalecké dokazovanie bol nedostatočný, nekonkrétny, pričom tento mal dostatok času na riadnu prípravu a možnosť predložiť súkromný znalecký posudok, alebo navrhnúť riadne znalecké dokazovanie, s konkrétnymi otázkami, na ktoré má byť odpovedané znalcom.

21. Vychádzajúc z konštatovaného odvolací súd napadnutý výrok II. vo vzťahu k žalovanému 2/ ohľadne povinnosti zaplatiť istinu 2 842,14 eur potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP, ako vecne správny, nakoľko sa žalovanému 2/ nepodarilo adekvátne rozporovať tvrdenia žalobcov o potrebnej oprave fasády v rozsahu, ako si škodu uplatnili. V konaní nebolo sporné, že kolaudácia poškodenej fasády bola vykonaná pred 3 rokmi od škodovej udalosti a žalobcom bola poskytnutá na stavbu fasády (zateplenia) záruka, z ktorej plynutia ešte zostávala doba 7 rokov. Aj z tohto dôvodu sa žalobcovia oprávnenne domáhala náhrady škody v rozsahu uvedenia fasády do pôvodného stavu, pred jej poškodením.

22. Pokiaľ ide o úrok z omeškania tohto sa žalobcovia v žalobe domáhali priznať vo výške 8% ročne od 12.11.2019 do zaplatenia. Žalobcovia podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 17.03.2022 (č.l. 130) vo vzťahu k žalovanému 2/ ohľadne úroku z omeškania zobrali žalobu v celom rozsahu späť. Súd prvej inštancie výrokom I. zastavil konanie ohľadne istiny 70,56 eur a úroku z omeškania vo výške 5% ročne (z istiny 70,56eur +2 842,14 eur = 2 912,70 eur) a napriek tomu vo výroku II. zaviazal žalovaného v rade 2/ zaplatiť žalobcom 5% ročný úrok z omeškania zo sumy 2 842,14 eur od 12.11.2019 do zaplatenia. Vzhľadom však na dispozitívny úkon žalobcov, a to späťvzatie žaloby voči žalovanému 2/ v celom rozsahu uplatňovaného úroku z omeškania, nebolo možné priznať plnenie žalobcom nad rozsah ich dispozitívneho úkonu, teda priznať plnenie, ktorého sa nedomáhali. Žalovaný 2/ už vo vyjadrení k žalobe namietal priznanie úroku z omeškania, ako aj v podanom odvolaní (hoci z iných dôvodov). Preto odvolací podľa § 388 CSP v tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil a konanie vo zvyšnej časti uplatňovaného úroku z omeškania v rozsahu 3% z istiny 2 912,70 od 12.11.2019 do zaplatenia zastavil pred späťvzatie žaloby (§ 145 ods. 2 CSP - ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví).

23. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle § 396 ods. 1, 2 CSP, aplikujúc ustanovenie § 255 ods. 1 a § 256 CSP. Žalobcovia mali úspech čo do istiny 2 842,14 eur. Žalobcovia však procesne zavinili zastavenie konania v rozsahu 70,56 eur, ktorú istinu žalovaný 2/ uhradil pred podaním žaloby

a v rozsahu uplatneného úroku z omeškania (v tejto časti žalobcovia neodôvodnili späťvzatie žaloby) v celkovej výške 8% z istiny 2 912,70 eur od 12.11.2019 do zaplatenia, ktorý od 12.11.2019 do vyhlásenia rozsudku súdu prvej inštancie dňa 29.3.2022 (výrok I.) predstavoval sumu 346,73 eur a vo zvyšnej časti do rozhodnutia odvolacieho súdu o zmene napadnutého rozsudku predstavoval sumu 281,29 eur. Teda 100% uplatňovaného nároku žalobcami v žalobe ku dňu vyhlásenia rozhodnutí predstavuje suma 3 540,72 eur, z toho v istine 2842,14 eur je úspech žalobcov (80,27%) a v istine 698,58 eur (kapitalizovaných úrokov z omeškania a zaplatenej istiny žalovaným 2/ pred podaním žaloby 70,56 eur) žalobcovia procesne zavinili zastavenie konania (19,73%). Preto žalobcom voči žalovanému 2/ priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 60,54% (80,27 - 19,73).

24. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
 - b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
 - c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
 - d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
 - e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
 - f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
- (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému

rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)